

Василь ХОХЛІЧ: щоб ти не починав робити, все має бути по-господарськи

Інна СОБКО

Ще з 1998 року в нашій державі у першу неділю вересня відзначають День підприємця України. З нагоди професійного свята ми поспілкувалися з острозьким підприємцем із багаторічним досвідом роботи в цій сфері, депутатом Острозької міської ради трьох скликань, власником магазину «Господар» Василем Хохлічем.

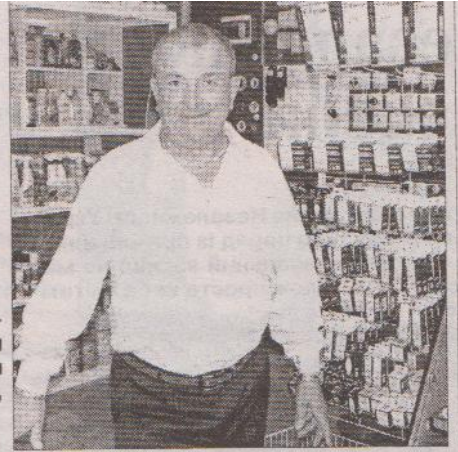
Нещодавно острожани, читачі «Замкової гори», висловили пану Василю велику довіру, віддавши за нього найбільшу кількість голосів у акції «20 найуспішніших мешканців Острозьчини», яку ми організували з нагоди 20-річчя газети. Адже окрім заслуженого авторитету хорошого підприємця він завжди підтримує всі міські ініціативи та заходи.

Родом Василь Миколайович з Ізяславського району Хмельниччини. Своє дитинство в селі він згадує з трепетом. Ще сьогодні, іноді приїжджаючи на малу батьківщину, завжди зупиняється перед бєлом, аби намілуватися його красою та згадати чудові часи юності. До роботи хлопця батьки привчали з ранніх літ. Тим паче, у реаліях того часу всім доводилося багато трудитися на землі. Неодноразово разом із меншими братом і сестрою Василь допомагав мамі виконувати норму буряків, пасти корови, а в жнива працювати на колгоспному току та ін.

– Особливо я любив доглядати за кінями, кролями та голубами. Навіть коли почав займатися бізнесом в Острозі, все одно довго тримав різну живність. Ну дуже мені це подобається. Моє дитинство було наповнене якоюсь особливою енергією. Мені навіть здається, що тоді люди були більш згуртовані: дорослі разом із дітьми проводили багато часу, усі разом працювали та відпочивали, – додав В. М. Хохліч.

У школі Василь Миколайович учився добре. Коли потрібно було вибрати майбутню професію, спочатку хотів зупинитися на справі, пов'язаній із роботою в селі. Та батьки, прагнучи для свого сина кращої долі, порадили спробувати свої сили в Рівненському кооперативному технікумі. Маючи гарні оцінки та успішно склавши екзамен, він без проблем вступив на спе-

ціалізації. За цей час довелося попрацювати на різних посадах у містечках і селах Рівненщини. Та – найважливіше – вдалося здобути неоціненний досвід роботи в торгівлі, вивчивши всі нюанси зі середини. Окрім того, у цей період сталося багато визначних подій у житті Василя Миколайовича – це і одруження з пані Марією, і народження дітей. До речі, 31 серпня подружжя святкувало сорок третю річницю спільного життя. З дружиною Марією він також познайомився на роботі. Майже десять років вони разом торгували в мага-

ні свята магазини не працюють, аби співробітники, як й інші, відпочивали.

– Своєму успіху я найперше завдячую своїй сім'ї. Також у моєму житті було багато людей, які вплинули на мене професійно. До сьогодні я теплим словом згадую людей, які багато чого навчили та стали для мене прикладом професіоналів: голову сільпо Могилан Івана Зіновійовича Хотюка, голову управління районного споживчого товариства Євгенія Арсентійовича Нечипорука, Ніну Прохорівну Кулінську з Хорова, Олександра Ілліча

Сорочинського. Із доброю душею згадую колег із кооперації – Галину Середу, Галину Хміль із Хорова, Галину Драчук і Галину Марчук із Пłosки, Ларису Ющук, Марію Денисюк, Миколу Зайця, Ванду Лещенко, Аллу Хілюк, Ліду Борисяк, Ніну Найчук, Василя Вальдмана, Володимира Новікова, Фаника Гомона, Бориса Патіса, Тамару Ширяєву, Світлану Соловійову, Надію Гаврилюк та інших, кого, можливо, забув згадати, то щиро перепошую. Завжди із повагою та вдячністю зга-

дую людей, із якими ми працювали, починаючи власний бізнес, – Анну Равчук, Галину Симонович із чоловіком Славком, Галину Дзюбенко, Олю Шварц, сватів Миколу Миколайовича й Надію Андріївну Ясінських. Нині я також працюю із відданим і трудолюбивим молодим колективом: Аллою Басюк, Валентиною Хозюк, Оксаною Король, Михайлом Федорчуком, Сергієм Фенглером, Дмитром Тимощуком, Олександром Вознюком, Наталією Сидорук, Тетяною Скрипковською та бухгалтером Іриною Юдіною, – наголошує Василь Миколайович.

– Торгівля – дуже важка й відповідальна робота. Тому, коли приходиться професійне свято, дуже хотілося б, аби ті люди, що працюють чи працювали на ринку чи в магазині

не починали власний бізнес, – Анну Равчук, Галину Симонович із чоловіком Славком, Галину Дзюбенко, Олю Шварц, сватів Миколу Миколайовича й Надію Андріївну Ясінських. Нині я також працюю із відданим і трудолюбивим молодим колективом: Аллою Басюк, Валентиною Хозюк, Оксаною Король, Михайлом Федорчуком, Сергієм Фенглером, Дмитром Тимощуком, Олександром Вознюком, Наталією Сидорук, Тетяною Скрипковською та бухгалтером Іриною Юдіною, – наголошує Василь Миколайович.

– Торгівля – дуже важка й відповідальна робота. Тому, коли приходиться професійне свято, дуже хотілося б, аби ті люди, що працюють чи працювали на ринку чи в магазині

ціальність «Товарознавство». Під час навчання амбітний і здібний студент гарно себе зарекомендував. У нашій розмові Василь Миколайович згадував кумедний випадок, коли під час практики на третьому курсі продавчиня дала завдання продавати херсонські кавуни. Справа пішла дуже добре й черга вишикувалася немаленька.

– Пам'ятаю, після робочого дня практики мене похвалили й заплатили 5 карбованців. На той час це були колосальні гроші. Для прикладу, я отримував 20 крб. стипендії на місяць. Зрештою, коли настав час захисту практики, я, як і інші, хвилювався (не зважаючи, що отримав відмінні рекомендації) і чекав, коли викличуть до кафедри. Та коли зачитали моє прізвище, голова комісії зупинив мене та повідомив, що отримую п'ятірку за мою роботу. Виявилось, що коли я продавав ті самі кавуни, він був одним із покупців. Йому настільки сподобалося, як я працюю, що з упевненістю заявив, що з мене точно буде хороший продавець, – згадує пан Василь.

Після завершення навчання в технікумі розпочався двадцятип'ятилітній період роботи

на відпочинок чи інші заобанки, а на зведення будинків для себе та дітей.

Як зауважив пан Василь, у його професії головне завжди пам'ятати й турбуватися про клієнта й персонал. Наразі в магазинах більше п'яти тисяч найменувань різних товарів, які розміщені так, аби покупець бачив усе наявне та міг без перешкод дізнатися всю інформацію про товар. А якщо потрібна консультація, як визначитися серед такого широкого асортименту, то завжди на допомогу приходить компетентний продавець, який добре розуміється в товарах і терпляче та з посмішкою все розповість. Щодо асортименту, він направду широкий і може гідно конкурувати з великими магазинами Рівного. Аби обирати лише найкраще, приватний підприємець співпрацює з базами доставок із Києва, Львова, Рівного, Хмельницького, Тернополя, Луцька, Івано-Франківська, Вінниці. Також Василь Миколайович гарно дбає про свій персонал. Сьогодні в його команді працює більше 20 людей. Для них він намагається створювати всі умови. Спеціально збудовані кімнати, де продавці готуються до роботи, також є кухня, оснащена всім необхідним. У державні та великі релігій-

них, отримали більше подяки і від клієнтів, і від роботодавців. Своєю чергою, я хочу привітати всіх, хто причетний до цієї справи, та насамперед свою сім'ю та колектив, який формує гарну й успішну команду. Нехай кожний із вас має міцне здоров'я, успіх у всіх починаннях, гарне відчуття ринку та Божу ласку, – побажав Василь Хохліч.

Не зважаючи на свій поважний вік, Василь Миколайович повен енергії та дуже любить активний відпочинок. Він добре пам'ятає всіх своїх наставників, та тепер і сам став для багатьох хорошим порадином і людиною, на яку рівняється молодь. Пан Василь плекає мрію, що колись в Острозі на березі річки збудують комплекс відпочинку, де б острожани не лише проводили свій вільний час, а який би дав додаткові робочі місця, аби молодь якомога менше їхала за кордон. Нині Василь Миколайович має ще багато планів та ідей, які, як справжній господар, обов'язково втілить у життя.

Від імені Василя Хохліча ми передаємо та приєднуємося до вітань для всіх підприємців міста і району. Нехай поряд із вами завжди крокує удача й успіх. ■